

Credință și Trăire

Buletin Informativ al Parohiei "Teiul Doamnei Ghika"

Anul 2 (2008) : Aprilie-Mai

Numarul IX

Se distribuie GRATUIT

Tipărit în 100 de exemplare cu binecuvântarea Părintelui Paroh Mircea Țiganea

Tipărit gratuit de Biroul Notarial LUX ET JUSTITIA din Bucuresti, Sos Colentina, nr. 51, sectorul 2

HRISTOS A INVIAT !

DE LA BIROUL DE PRESA AL PATRIARHIEI ROMANE

NU UN PRIVILEGIU, CI UN ACT DE DREPTATE

- Terenul pentru construirea viitoarei catedrale patriarhale

a fost obținut în mod legal -

Pentru informarea corectă a opiniei publice și ca răspuns la demersul în instanță al *Asociației Solidaritatea pentru Libertatea de Conștiință* care contestă *Protocolul privind predarea-preluarea terenului atribuit Patriarhiei Române pentru realizarea Ansamblului Arhitectural Catedrala Mântuirii Neamului* (13 februarie 2006), precizăm:

1. Atribuirea prin lege Patriarhiei Române a terenului situat în Calea 13 Septembrie, sect. 5, în apropierea Palatului Parlamentului, **destinat exclusiv construirii Ansamblului Arhitectural Catedrala Mântuirii Neamului** reprezintă, înainte de toate, **un act de dreptate, nu un privilegiu**, așa cum, în mod tendențios, susțin cei ce sistematic se opun construirii Catedralei. Până în anul 2006, Patriarhiei Române nu i s-a retrocedat **nicio suprafață de teren ca reparație morală pentru cele cinci biserici din zonă** care au fost demolate sau translatate în perioada regimului comunist pentru a se construi actuala clădire a Palatului Parlamentului. Mai precis, ne referim la *bisericile Spirea Veche, Izvor și Alba-Postăvari*, care au fost demolate, precum și la alte două lăcașuri de cult, *Mihai Vodă și Schitul Maicilor*, translatate pe alte amplasamente și mascate de blocuri. Este vorba de terenuri și de edificii de o valoare istorică și artistică inestimabilă care erau tot de utilitate publică. În plus, tot în spiritul dreptății, nu trebuie să se uite faptul că Statul român comunist a confiscat abuziv sute de edificii ale Bisericii (case parohiale și mănăstirești, școli etc.) pe care le-a folosit în mod gratuit timp de peste 40 de ani, fără nicio compensație, iar altele au fost chiar demolate. În acest context, orice legiuitor cu bun simț și cu spirit de dreptate înțelege că atribuirea unui teren pentru construirea

unei Catedrale patriarhale de utilitate publică nu este o simplă favoare, ci un act de dreptate.

2. **Atribuirea în proprietate a terenului Patriarhiei Române s-a făcut cu respectarea tuturor prevederilor legale.** Terenul, trecut din domeniul public în cel privat al Statului, a fost atribuit prin lege Patriarhiei Române pentru realizarea unui **obiectiv de utilitate publică**, așa cum este viitoarea Catedrală Patriarhală. **Potrivit Codului civil, dreptul de proprietate se poate transmite inclusiv printr-un act normativ cu putere de lege, așa cum a fost cazul terenului primit în proprietate de Patriarhia Română în compensație pentru cele cinci locașuri de cult în vederea construirii viitoarei Catedrale patriarhale.**

De altfel, la stabilirea amplasamentului pentru viitoarea Catedrala patriarhală din calea 13 Septembrie au participat, în consens, principalele instituții ale Statului și autorități locale, astfel:

a. **Guvernul României**, care a promovat *Ordonanța de urgență nr. 19 din 17 martie 2005 privind realizarea Ansamblului Arhitectural Catedrala Mântuirii Neamului*.

b. **Parlamentul României**, care a aprobat cu modificări *Ordonanța de urgență nr. 19/2005* prin *Legea nr. 261/2005* iar, de curând, a adus completări importante respectivei ordonanțe prin *Legea nr. 376/2007*. Totodată Camera Deputaților a predat prin *Protocolul de predare-preluare din 13 februarie 2006* și actele subsecvente terenul în cauză către Patriarhia Română.

c. **Președintele României**, care a promulgat *Legea nr. 261/2005* prin *Decretul nr. 961/5.10.2005* și *Legea nr. 376/2007* prin *Decretul nr. 1152/27.12.2007*.

d. **Primăria Municipiului București - Consiliul General al Municipiului București** care a adoptat *Hotărârea nr. 58/2006 Planul Urbanistic Zonal Calea*

13 Septembrie – Str. Izvor, sect. 5, Ansamblul Arhitectural Catedrala Mântuirii Neamului.

e. **Primăria sectorului 5**, care a eliberat *Certificatul de urbanism pentru Ansamblul Arhitectural Catedrala Mântuirii Neamului*.

3. **Fondurile destinate construirii viitoarei Catedrale patriarhale vor fi asigurate, potrivit Legii**, de către Patriarhia Română, Guvernul României, în limita sumelor alocate anual cu această destinație prin bugetul Ministerului Culturii și Cultelor, precum și de către autoritățile administrației publice locale (art. 1 alin. (2) al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2005, modificată și completată prin Legea nr. 376/2007).

Această prevedere legală este o reflectare a dispozițiilor art. 10 alin. 1 și 6 din *Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor*, unde este enunțat clar sprijinul material din partea Statutului, inclusiv pentru construirea de lăcașuri de cult în raport cu numărul credincioșilor, conform ultimului recensământ și cu nevoile reale (art. 10, alin.6).

Patriarhia Română are dreptul și datoria de a construi viitoarea Catedrală indiferent de complexele și interesele oculte ale celor ce încearcă pe orice cale să împiedice construirea acesteia în București, singura capitală europeană care nu are în prezent o catedrală reprezentativă pentru a exprima credința și demnitatea majorității populației creștine.

În același timp, Patriarhia Română mulțumește tuturor celor ce până acum au ajutat Biserica, precum și celor ce vor sprijini în continuare construirea viitoarei Catedrale patriarhale, rugând pe Preamilostivul Dumnezeu să binecuvânteze pe cei ce iubesc frumusețea sufletului credincios și frumusețea bisericilor născute și crescute din credință și dărnicie.

Noile conturi deschise la BCR - filiala sector 4 București - pentru construirea **Catedralei Mântuirii Neamului** sunt:

RO53 RNCB 0075 0048 9503 0109 (LEI)

RO26 RNCB 0075 0048 9503 0110 (USD)

RO96 RNCB 0075 0048 9503 0111 (EURO)

Biroul de Presa al Patriarhiei Romane

Fata de imprejurarea aparitiei acestei noi atitudini de tip secular anti-crestin, credem ca este important pentru cititorii revistei sa cunoasca cine sunt membrii acestei Asociații, mai ales ca unii dintre ei sunt nume cu o relativa notorietate publica : Mihai AGAPIE, Gabriel ANDREESCU, Liviu ANDREESCU, Liviu ANTONESSEI, Péter BANYAI, Remus CERNEA, Smaranda ENACHE, Matei GULEA, Cristian Emil LASCU, Domnica MACRI, Emil MOISE, Adrian NICULESCU, Anton NICULESCU, Coriolan Ovidiu PECICAN, Dan PETRESCU, Leonida-Aurel POP, Mircea TOMA, William TOTOK, Paul TUMANIAN, Daniel VIGHI, Dinu ZAMFIRESCU, Vasile Dem ZAMFIRESCU.

Care este "ideologia" acestei asociatii ? Este o asociatie cu un caracter "secular" declarat in mod public din chiar actele sale constitutive. In ceea ce priveste atitudinea fata de crestinism a unuia dintre membri marcanti ai acesteia, Gabriel Andreescu, este suficient sa reproducem titlul unuia dintre articolele sale, publicat in Revista Observator Cultural- *Logica „mintuirii neamului” e anacronica*. Ramane sa trageți Dumneavoastra concluziile ce se impun fata de cine ne sunt formatorii de opinie.

ASA SE APRINDE SFANTA LUMINA LA IERUSALIM LA PASTILE ORTODOXE

Cand am ajuns la Ierusalim in anul 1974 am slujit Prohodul Mantuitorului cu Patriarhul Benedict, ce avea 97 de ani, in Vinerea Sf. Pasti. Prohodul s-a terminat aproape de ziua in Sambata Sf. Pasti. Iar, cand citeste evanghelia: "*Si au pecetluit Mormantul impreuna cu custodia*" atunci intra armata in Biserica si se duce si stinge cele 40 de candelae de aur de la Sf. Mormant Si pe lespedea Sf. Mormant ce are 3,5 m lungime si 2,5 in latime pun pecete, preotii au pus vata deja foarte groasa acolo, ca atunci cand va veni lumina s-o ia si s-o dea aprinsa la popor. Vine armata si pune 3 sigilii pe usa Sf. Mormant, sigiliul armatei evreiesti - evreieste, englezeste si arabeste, am vazut cu ochii aceasta. Pe urma s-au stins cele 2770 de candelae din tot mormantul, caci cele 40 de aur sunt in Sf. Altar, unde este piatra pe care a fost pus trupul lui Iisus.

Sfantul Mormant are mai multe altare, armenii si monofizitii si maronitii au altarele lor. Sambata dimineata s-au stins toate candelaele si la Mormantul Domnului si pe Golgota, peste tot. Iar in Mormant ramane numai putina lumina ce vine prin niste gemulete mici de la zi, caci sunt galerii la Sf. Mormant. Raman calugari de straja, caci Biserica are multe odoare, se inchide Biserica si se duc toti acasa dupa Prohod, pana Sambata la orele 11. Pe la orele 11, armata este foarte de mare folos, te intreaba: Esti ortodox, treci aici! Esti catolic, ai alt loc. Fiecare religie are locul ei. apoi intra toata lumea linistita in Biserica si deodata intra 20 de mitropoliti imbracati in vesminte si 400 de preoti. Nu se intra in Mormant cu aparate de fotografiat cu bliz, in mormant nu-i voie, trebuie sa fie numai lumina de la zi. Fiecare are in mana lui cate un smoc de 33 de lumanari, atatea cati ani a avut Domnul nostru Iisus Hristos. Pe la orele 12, la amiaza, vine si Patriarhul, descult si cu capul gol, imbracat intr-o camasa alba de matase cu maneca larga. Lumanarile, cele 33, sunt lipite deolalta si au pictata Invierea lui Hristos pe ele si se vand in magazinele din Ierusalim. Patriarhul este controlat de armata in fata a mii de oameni, ca nu cumva sa aiba ceva de aprins si sa se spuna, ca a facut ceva si a aprins Sfanta Lumina. Dupa aceea, episcopii il imbraca. Stiharul alb ramane pe el, il imbraca cu toate vesmintele de Patriarh. Numai bine se fac orele 13, iar pe la orele 13, Patriarhul se roaga in 3 limbi: "Sa ne rugam ss vie Sfanta Lumina!" arabii striga, bat din palme, aclama. Patriarhul este tinut de diaconi atunci cand cade in genunchi si tine rugaciunea lui cam o jumătate de ora. Pe la orele 12 a fost inceputa Vecernia, iar cand se termina rugaciunea de chemare a Sfintei Lumini, numai ce auzi in Biserica: "Kirie eleison, Gospodi pamilui, Doamne miluieste" - fiecare striga in limba lui. Patriarhul sta in genunchi si exact cand a ajuns Vecernia la cantarea "Lumina lina a sfintei slave a Tatalui

ceresc ..." a intrat un nor azuriu albastru in Biserica, la care nu te puteai uita, ca te orbea. Din nor a fulgerat de 3 ori, un fulger a trecut peste Catapeteasma (Iconostas) peretele ce desparte altarul de popor si s-a dus lin, drept la mormantul lui Hristos, cand a atins piatra de pe Sf. Mormant, toata vata de pe el s-a aprins si toate candelile s-au aprins singure. La cei din balcoanele de sus li s-au aprins singure lumanarile in maini. Patriarhul a chemat armata, care a rupt sigiliile si cand s-au deschis usile de la Sf. Mormant, inaintea era un cuptor mare de vapaie de foc, o vapaie albastruie alba. Patriarhul are niste cutii mari cu cheile si cu manere cu multe gauri. Patriarhul ia vata aprinsa si o baga cu foc in cutii si lumina tasneste prin gaurile cutiilor si apoi le incuie cu cheita si ia cutiile de manere, iar diaconii merg inainte si havasii (soldati) cu culioane rosii, ca protopopii si cu bastoane de argint, care-l pazesc pe Patriarh si merg prin mijlocul Bisericii cu vasele cu lumina si striga: "Veniti de luati Lumina!" De la lumina Patriarhului mii si mii de lumanari se aprind, ca tasneste pe gaurile acelea ca razele soarelui.

Catolicii, ca sa nu ia lumina de la noi de la ortodocsi, sunt 6 candelile in dreapta si 6 in stanga, catolicii iau din candelile din dreapta, iar armenii din stanga, iar la noi s-a aprins chiar pe Mormantul lui Hristos.

Lumina aceasta a Invierii se aprinde numai la Pastile ortodoxe, la cele catolice nu se aprinde. Lumina sfanta s-a aprins in data de 14 aprilie 1974, in Sambata de Pasti la orele 13,00. Cand s-au aprins lumanarile incep toatele cele de argint, clopotele cele facute de Constantin cel Mare, sute de cadelnite si in glasul lor incepe a se inconjura Biserica si a se canta: "Invierea Ta, Hristoase Dumnezeule ingerii o lauda in ceruri..." cand canta atatea coruri, in mireasma de tamaie si in marea de flacari, parca nu mai esti pe pamant, parca esti in cer si nimeni nu s-a ars vreodata de atatea lumini.

Aceasta cantare, de la Vecernia Duminicii tine pana Duminica dimineata. Se canta acum "Hristos a inviat!" in toate limbile pamantului. Lumina este imateriala, timp de 2 minute dai pe fata cu ea si nu te arde. Lumina aceasta, ce vine singura din ceruri in Sambata Pastilor este LUMINA CU CARE HRISTOS S-A COBORAT LA IAD, cum zice Isaia: "*Cei ce sedeau in intuneric vor vedea lumina mare*". La noi a venit Iisus cel inviat, Duminica.

Iisus a predicat in Iad Evanghelia vreme de 33 de ore si 3 zile, asa scrie in pentecostar. De Joi seara pana Vineri seara e o zi, de Vineri seara pana Sambata seara o zi, de Sambata seara pana Duminica seara este o zi, asa se calcula la evrei. De Vineri de la orele 15 pana Duminica, Sambata spre Duminica la orele 24 (12) sunt exact 33 de ore. Din Iad Iisus i-a scos numai pe cei ce credeau ca Iisus va veni in lume, nu i-a scos pe toti de acolo.

Clopotul cel mare de la Mormantul Domnului, facut din aur, in Vinerea Sf. Pasti il plange pe Mantuitorul pentru ca a murit, se trage singur, rar si cu jale, Bang, Bang. Grecii mi-au spus cum boceste clopotul cel mare si ca se trage singur, iar cand vine Invierea, tot singur se trage si suna foarte repede si cu veselie si le acopera pe toate celelalte clopote. Uiti ca eati pe fata pamantului. Vezi zeci de mii de lumini, care se duc spre caminele lor pe strazile Ierusalimului. In Ierusalim, la magazine sunt un fel de caldaruse cu sita

deasupra si cu fitil, pline cu untdelemn de masline, ca un fel de candelile. Pe acestea le aprinzi de la Sfanta Lumina si poti sa duci acasa Sf. Lumina. Acolo erau polonezi, bulgari, francezi, italieni, americani, englezi, oameni din toata lumea. In jurul Sf. Mormant sunt scaune pentru ambasadori, fiecare tara are un reprezentant, care vede Sfanta Lumina. Eu am adus la Man. Sihastria Sfanta Lumina intr-un felinar de acela si candelile noastre ard din 1974 cu Sfanta Lumina de la Mormant.

Cand a fost parintele Petroniu la Sf. Mormant, Sfanta Lumina a venit asa: Cand s-a facut rugaciunea pentru Sfanta Lumina, deodata a venit un stalp de foc si s-a speriat toata lumea, a venit deasupra Sf. Mormant s-a despicat in 3, un stalp de foc a mers la Golgota, unul la Mormantul Domnului si unul la Biserica Sf. Invieri. In trei stalpi s-a facut Lumina aceasta, caci nu vine in fiecare an la fel, aici sunt taine mari. De aici, ar trebui catolicii sa se intoarca la Pastile ortodoxe, dovada adevarului: Sfanta Lumina! Catolicii trebuie sa se intoarca la ortodoxia credintei, caci au facut mare greseala cand au modificat data Pastilor, dupa voia lor si nu dupa voia lui Dumnezeu. Iata o minune, care de 2000 de ani se tot repeta, dovada Invierii sigure a lui Iisus Hristos. Dar ce sa spuna sectarii, ca ei n-au nici Pasti, nici Craciun, toate le fura de la ortodocsi? Ortodoxia este singura credinta mantuitoare, care il mantuieste pe omul creat de Dumnezeu!

SFANTA LUMINA SE APRINDE NUMAI LA ORTODOCSI. MINUNEA ANULUI 1326.

In anul 1326 erau trei sultanate turcesti, unul in Damasc, unul in Egipt si unul in Babilon. Ce au zis turcii? Cand vin crestinii la Ierusalim sa serbeze Pastile sa nu le dam voie sa slujeasca, pana ce nu vor plati taxa de 9000 bani de aur, caci turcii nu cred in Hristos.

Patriarhul ortodox Ioachim n-a avut de unde sa plateasca suma pentru ca crestinii ortodocsi erau putini in Ierusalim si doar 100 de preoti, caci erau religii altele, de tot felul. Dar sunt doua strazi de armenii in Ierusalim, mosieri, bogati mari, ei au zis: Platim noi taxa! Dar turcii i-au intrebat: "De ce iese Sfanta Lumina numai la ortodocsi si nu iese si la voi?" Armenii au zis: "Pentru ca ortodocsii numai ei slujesc la Mormantul lui Hristos si pe noi ne-au dat la o parte". "*Dar, daca veti sluji voi va veni Lumina?*" Noi platim si taxa - au zis armenii - Lumina va veni la noi la armenii!

Turcii au zis: "*De nu iese lumina la voi o s-o patiti!*" Noi ii scoatem pe ortodocsi din Mormant - si l-au luat pe Patriarhul Ioachim si l-au inchis in Manastirea Sf. Sava, din Ierusalim, cu toti preotii.

A zis Patriarhul: Daca nu ne lasati sa facem, slujba la Mormantul lui Hristos, o sa facem la Biserica Sf. Iacob, care este aproape de Mormant, iar turcii le-au dat voie ortodocsilor la aceasta. Dar, turcii au pus de paza peste ei doi turci, generali de armata, ca sa nu vina vreun crestin la Mormant. Crestinii au inceput a plange si au zis ca s-a separat Dumnezeu pe ei si I-a indepartat de la Mormantul lui Hristos, dar patriarhul le-a zis: "Nu va temeti, ca are sa se faca minune mare."

Armenii ziceau, ca Lumina la ei o sa vina. Iar Patriarhul zicea, ca de va vrea Hristos sa iasa Lumina la ei n-avem noi ortodocsii ce face. Armenii au facut slujba si ziua si noaptea,

dar n-a mai venit Sfanta Lumina. Turcii le-au zis: De ce n-a venit Sfanta Lumina, ca ati platit taxa? In acelasi timp, ortodocsii faceau slujba tocmai a doua zi, pe cand rasarea soarele si cand a zis patriarhul: "Hristos a inviat!" un stalp de marmora din Biserica Sf. Iacob a crapat si a iesit Sfanta Lumina in varful Stalpului. Patriarhul a pus o scara si au luat Sfanta Lumina din varful stalpului si in acest fel Sfanta Lumina a iesit tot la ortodocsi.

Generalul turc de pe varful stalpului, care pazea acolo pe stalp, a strigat: "Cred in Hristos!" Celalalt general de langa el i-a si taiat pe loc cu sabia capul, celui ce a strigat ca crede in Hristos. Moastele acestui general turc convertit si martir al Sfintei Lumini le-am sarutat si eu, sunt acolo in Ierusalim si acest turc este martirul Sfintei Lumini.

Vazand turcii ca Sf. Lumina a iesit tot la ortodocsi, au pus un ciuber cu murdarie inaintea usii Sf. Mormant si fiecare armean trebuia sa manance cate o lingura de murdarie si in acest fel i-au spurcat turcii pe armenii. Anul 1326. De atunci a ramas o zicala: "Este bine sa te duci cu armenii la Biserica, dar sa nu mananci cu ei, ca ei cauta sa te spurce, asa cum i-au spurcat turcii pe ei, cand n-a venit Sf. Lumina". Distanta de la Sf. Mormant pana la Biserica Sf. Iacob unde s-a aprins Sf. Lumina este de 100 m. Stalpul este fotografiat si sapat din marmura fiind pus in Altarul Bisericii Sf. Iacob. Aceasta este minunea cu armenii, din anul 1326. Generalul turc convertit si martir al Sfintei Lumini este pus in Biserica Sf. Iacob. De aici se vede, ca Iisus Hristos numai o Biserica a intemeiat - pe cea Ortodoxa - aceasta este mantuirea, lumii. Sf. Lumina este dovada sigura, ca numai ortodocsii sunt pe calea adevarului pur al lui Hristos, drum ce duce sigur la ceruri.

- extras din "Pelerinul Roman" -

SINAXAR

MAI 2008

(31 de zile - ziua are 14 ore, noaptea 10 ore)

1 L Sf.Prooroc Ieremia; Sf.Cuv.Nucenici: Eftimie, Ignatie și Acachie
2 M Aducerea moaștelor Sf.Atanasie cel Mare
3 M Sf.Mc.Timotei și Mavra, soția sa; Sf.Mc.Diodor și Rodopian Diaconul
4 J Sf.Mc.Pelaghia; Sf.Cuv.Valerian
5 V Sf.Mare Mc.Irina; Sf.Mc.: Neofit, Gaie și Gaian
6 S Sf. și Dreptul Iov; Sf.Cuv.: Mamant, Pahomie și Ilarion
7 D Arătarea semnului Sfintei Cruci la Ierusalim; Sf.Mc.Acachie și Codrat
Duminica a 3-a după Paști (a Mironosițelor); Ap. Fapte 6, 1-7; Ev. Marcu 15, 43-47; 16, 1-8; glas 2, voscr. 4
8 L † Sf.Apostol și Evanghelist Ioan; Sf.Cuv.Arsenie cel Mare
9 M Aducerea la Bari a moaștelor Sf.Ierarh Nicolae; Sf.Prooroc Isaia; Sf.Mc.Hristofor
10 M Sf.Apostol Simon Zilotul; Sf.Cuv.: Isihie Mărturisitorul și Lavrentie
11 J Sf.Sfințit Mc.Mochie; Sfinții Metodie și Chiril, apostolii slavilor
12 V † Sf.Mc.Ioan Valahul; Sf.Epifanie, Arhiepiscopul

Ciprului; Sf.Gherman, Patriarhul Constantinopolului
13 S Sf.Mc.Glicheria; Sf.Cuv.Serghie Mărturisitorul
14 D Sf.Mc.Isidor din Hios; Sf.Sfințit Mc.Terapont
Duminica a 4-a după Paști (a Slăbănogului de la Vitezda); Ap. Fapte 9, 32-42; Ev. Ioan 5, 1-15; glas 3, voscr. 5
15 L Sf.Cuv.Pahomie cel Mare; Sf.Ahile, Episcopul Larisei
16 M Sf.Cuv.Teodor cel Sfințit; Sf.Mc.: Isachie, Simeon și Petru din Vlaherna
17 M Sf.Apostol Andronic; Sf.Iunia; Sf.Cuv.Nectarie și Teofan
18 J Sf.Mc.: Petru, Dionisie și Teodot; Sf.Hristina și cele 7 fecioare împreună cu ea
19 V Sf.Sfințit Mc.Patrichie; Sf.Mc.Chiriachi; Sf.Cuv.Memnon
20 S Sf.Mc.Talaleu; Sf.Cuv.Talasia; Sf.Cuv.Marcu Pustnicul
21 D †) Sf.Mari Împărați Constantin și mama sa Elena, întocmai cu Apostolii
Duminica a 5-a după Paști (a Samarinencii); Ap. Fapte 11, 19-30; Ev. Ioan 4, 5-42; glas 4, voscr. 7
22 L Sf.Mc.Vasilisc și Marcel; Sf.Mc.Sofia, doctorița; Sf.Părinți de la Sinodul al II-lea Ecumenic
23 M Sf.Cuv.Mihail Mărturisitorul, Episcopul Sinadei; Sf.Maria lui Cleopa
24 M Sf.Cuv.Simeon; Sf.Mc.Serapion; Sf.Mc.Marciana
25 J A treia aflare a Capului Sf.Ioan Botezătorul; Sf.Mc.Celestin
26 V Sf.Apostoli Carp și Alfeu dintre cei 70; Sf.Mc.Averchie și Elena
27 S Sf.Mc.Iuliu Veteranul; Sf.Sfințiți Mc.Terapont și Eladie; Sf.Mc.Alipie; Sf.Mc.Ioan Rusul
28 D Sf.Cuv.Nichita Mărturisitorul, Episcopul Calcedonului; Sf.Sfințit Mc.Eutihie; Sf.Mc.Eliconida
Duminica a 6-a după Paști (a Orbului din naștere); Ap. Fapte 16, 16-34; Ev. Ioan 9, 1-38; glas 5, voscr. 8
29 L Sf.Mc.Teodosia fecioara; Sf.Mc.Olivian și Alexandru Episcopii
30 M Sf.Cuv.: Isachie Mărturisitorul și Varlaam; Sf.Mc.Natalie
31 M Sf.Mc.Ermie; Sfinții Mc.Eusebie, Haralambie și Ermei. (Odovania Praznicului Învierii Domnului)

În această lună, în ziua a douăzeci și una, pomenirea sfinților, măriților, de Dumnezeu încoronătorilor și întocmai cu apostolii, marilor împărați Constantin și mama sa Elena.

Acest mare între împărați, fericitul și pururea pomenitul Constantin, a fost fiu al lui Constanțiu, care se numea Clor, și al cinstitei Elena. Constanțiu a fost nepot de fiică lui Claudiu cel ce a împărățit în Roma mai înainte de împărăția lui Dioclețian și a lui Carin. Acest Constanțiu, după ce a fost primit de Dioclețian și de Maxențiu Erculiu ca să fie părtaș al împărăției lor, când Maximian Galeriu dimpreună cu alți prigonitori, cu tărie ridicaseră prigonire asupra tuturor creștinilor, el singur întrebuițând blândețea și mila, mai vârtos pe cei ce se luptau pentru credința lui Hristos îi

întrebuința sfetnici și părtași ai slujbelor împărătești. Învățând el buna cinstire pe Constantin fiul său cel iubit, care după acestea s-a numit întâiul împărat al creștinilor, l-a lăsat moștenitor al împărăției sale, în insulele Britaniei. După ce Constantin a fost înștiințat de lucrurile necinstite, desfrânate, pierzătoare și proaste, pe care le făcea în Roma, Maxențiu, fiul lui Erculiu, și îndemnat de dumnezeiasca râvnă și chemând pe Hristos împreună oștilor, a pogorât împotriva lui Maxențiu. Deci, văzând Dumnezeu curățenia sufletului lui și s-a arătat mai întâi în somn, după aceea în amiaza zilei, închipuind semnul Crucii scris cu stele: , l-a arătat lui și celor ce erau vrednici. Deci, îndrăznind în chipul cinstitei Crucii și făcând cu aur semnul Crucii pe arme, a mers la Roma, și pe însuși pierzătorul Maxențiu l-a aruncat în râul Tibon, înecându-l lângă podul Milvia, și așa a izbăvit pe cetățenii Romei de tirania acestuia. Atunci marele Constantin, pornindu-se de la cetatea romanilor și mergând pe cale voia să zidească o cetate pe numele său în Ilion, unde se zice că a avut loc războiul Troienilor cu elinii; însă a fost oprit prin dumnezeiască înștiințare și i s-a poruncit de la Dumnezeu ca mai de grabă în Bizanț să-și zidească cetatea. Deci, urmând voii celei dumnezeiești, a zidit această de Dumnezeu păzită cetate pe numele său, pe care a și adus-o lui Dumnezeu ca pe o pârgă a credinței sale. Și deoarece căuta scumpătatea credinței celei din vremea noastră, a adunat în Niceea arhierii din toate părțile, prin care s-a propovăduit credința ortodoxă, și Fiul a fost recunoscut deoființă cu Tatăl, iar Arie și cei împreună cu el au fost dați anatemei, dimpreună cu hula lor. A trimis încă și pe maica sa Elena la Ierusalim pentru căutarea cinstului lemn pe care a fost pironit cu trupul Hristos, Dumnezeul nostru; apoi, aceste părți de lemn sfânt au fost mutate, adică o parte a fost așezată chiar în Ierusalim, iar cealaltă parte a adus-o în împărăteasca cetate.

Împărăteasa Elena, după ce a ajuns la Constantinopol, și-a săvârșit viața; iar marele Constantin, împodobind cetatea cu înnoiri și cu prăznuiri, și puțin ceva trecând peste patruzeci și doi de ani ai împărăției sale, și începând războiul cu persii, și în oarecare sat lângă Nicomidia fiind, s-a mutat către Domnul, și a fost adus în cetate sa, unde a fost primit cu evlavie și cu prea încuviințate întâmpinări, a fost așezat în biserica sfinților apostoli. Și a împărățit în Roma cea Nouă în anul de la zidirea lumii, cinci mii opt sute optsprezece; iar de la venirea cea în trup a Mântuitorului nostru Dumnezeu trei sute treizeci și șapte, fiind al treizeci și doilea împărat de la August.

Și se săvârșește pomenirea lui în preasfânta biserică cea mare, în biserica sfinții apostoli, și în dumnezeiasca biserică sa, în Mănăstirea Chinsterna lui Vis, unde mergând patriarhul împreună cu împăratul și cu suita sa cu litanfe, săvârșesc aducerea dumnezeieștilor Taine.

CATEHISM (VIII) DUMNEZEU TATAL

31. A parasit Dumnezeu pe oameni dupa caderea lor?

Dumnezeu n-a parasit pe oameni nici dupa caderea lor. Caci Dumnezeu a facut lumea din bunatate si, fiind Atotbun, n-a

lasat prada pierzarii pe om, care este faptura Lui cea mai aleasa. Chiar la scoaterea stramosilor nostri din rai, Dumnezeu a fagaduit un Mantuitor (Facere 3, 15), care sa zdrobeasca puterea raului si sa impace pe oameni cu Dumnezeu. Mantuitorul acesta este Domnul nostru Iisus Hristos.

De la caderea omului pana la venirea Mantuitorului, a lasat Dumnezeu sa treaca multa vreme, multe mii de ani, in care oamenii sa cunoasca amaraciunea pacatului si starea rea in care au ajuns si sa se convinga ca nu se pot mantui prin puterile lor proprii, ci doar cu ajutor de Sus. Dar si in aceasta vreme, Dumnezeu S-a ingrijit de oameni, i-a calauzit si i-a pregatit pentru primirea Mantuitorului, prin indrumari si pedepse, prin Lege si prin prooroci, ca sa-L poata recunoaste atunci cand va veni.

DUMNEZEU FIUL

32. Care este articolul 2 din Simbolul Credintei si ce invatatura cuprinde?

Articolul 2 din Simbolul Credintei este: "*Si intru-unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Nascut, Care din Tatal S-a nascut mai inainte de toti vecii: Lumina din Lumina, Dumnezeu adevarat din Dumnezeu adevarat, nascut, iar nu facut, Cel de o fiinta cu Tatal, prin Care toate s-au facut*".

Invatatura cuprinsa in acest articol se refera la a doua Persoana a Prea Sfintei Treimi, Domnul nostru Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

Numirea de Domnul insemna ca Iisus Hristos este Dumnezeu adevarat, pentru ca numirea de Domnul este una ce se da lui Dumnezeu cel adevarat.

Iisus insemna Mantuitor sau Rascumparator. Cu acest nume a fost inainte vestit Mantuitorul, la Bunavestire, de catre Arhanghelul Gavriil (Matei 1,21). Iar *Hristos* insemna Uns. Unsii erau in vremurile vechi proorocii, arhierii si imparatii. Hristos este Unsul cu adevarat, caci este prooroc, arhieriu si imparat. El este uns, pentru ca firii lui omenesti I s-au dat desavarsit toate darurile Duhului Sfânt, astfel ca are in masura cea mai mare stiinta proorocului, sfintenia arhierelui si puterea imparatului.

Iisus Hristos este *prooroc* (profet), anume Proorocul proorocilor, pentru ca ne-a adus Descoperirea dumnezeiasca desavarsita, spre mantuire; El este *arhieriu*, Arhierul arhierilor, pentru ca S-a jertfit pe Sine pe cruce si pentru ca Se jertfeste mereu pe sfantul altar pentru iertarea pacatelor si sfintirea oamenilor; si este *imparat*, Imparatul imparatilor, pentru ca a intemeiat si conduce imparatia Sa duhovniceasca, Sfanta Biserica, avand "*toata puterea, in cer si pe pamant*" (Matei 28, 18).

Mai departe, acest articol cuprinde invatatura ca Iisus Hristos este *Fiul lui Dumnezeu*, Unul-Nascut, ca este Dumnezeu adevarat si ca prin El s-a facut lumea.

Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, nascut din insasi Fiinta Tatalui; El nu este faptura, ci are insasi Fiinta Tatalui, prin nastere mai inainte de toti vecii, adica din vesnicie, caci n-a fost nici o vreme in care Fiul sa nu fie Fiu si Tatal sa nu fie Tata. Cum vesnic este Tatal, asa si Fiul este vesnic. El este

Unul-Nascut, adica este singurul Fiu adevarat sau dupa fire al lui Dumnezeu si alt Fiu al lui Dumnezeu nu este; iar daca crestinii si dreptii se numesc si ei fii ai lui Dumnezeu, ei sunt nu prin fire, ci prin har, fara sa fie , "de-o-fiinta" cu Dumnezeu, dupa cuvantul Scripturii: "Iar celor ce l-au primit pe Dansul (pe Iisus Hristos) si cred intru numele Lui, le-a dat putere sa se faca fii ai lui Dumnezeu" (Ioan 1, 12).

Iisus Hristos este Dumnezeu adevarat ca si Tatal, are aceeasi Fiinta, aceeasi dumnezeire, cu aceleasi insusiri dumnezeiesti ca si Tatal din care S-a nascut, asa cum o lumina este la fel cu lumina din care s-a aprins. Cuvintele "lumina din lumina" sunt numai o asemanare, caci Taina Nasterii Fiului din Tatal nu poate fi patrunchi de mintea omeneasca.

[Preluare www.credo.ro](http://www.credo.ro)

COLTUL POEZIEI CRESTINE

Imn al Invierii

de Valeriu Gafencu

Va cheama Domnul slavei la lumina,
Va cheama mucenicii-n vesnicii,
Fortificati biserica crestina
Cu pietre vii zidite-n temelii.

Sa creasca-n inimile voastre
Un om nascut din nou armonios,
Pe sufletele voastre sa se-implante
Pecetea Domnului Iisus Hristos.

Un clopot tainic miezul noptii bate
Si Iisus coboara pe pamant;
Din piepturile noastre-nsangerate
Rasuna Imnul Invierii sfant.

Veniti crestini, luati lumina
Cu sufletul smerit, purificat;
Veniti flamanzi, gustati din cina,
E nunta Fiului de Imparat.

Cuvant la Inviere de Sf. Ioan Gura de Aur

Am lepadat povara postului, dar n-am lepadat rodul lui, pe care e vremea sa-l culegem. A trecut oboseala nevoitelor, dar sa nu treaca ravna faptelor bune. S-a dus postul, dar sa ramana evlavie. Mai bine spus, a trecut postul cel trupesc, dar n-a trecut postul cel duhovnicesc. Acesta e mai bun decat acela, iar acela pentru acesta s-a facut. Dupa cum, cand posteati, va spuneam ca se poate sa nu postesti, desi postesti, tot astfel si acum va spun ca se poate sa postesti, desi nu postesti. Cum poate sa nu posteasca cel care posteste? Iata: cand cineva se opreste de la mancare, dar nu se opreste de la pacate. Cum poate sa posteasca cel care nu posteste? Iata: cand se bucura de mancare, dar nu gusta din pacat.

Poate sa se imbete si cel care nu bea vin ("Vai de cei care se imbata fara vin!" - [Isaia 28, 1](#)) si poate sa fie cumpatat si cel

care bea vin ("Foloseste-te de putin vin pentru stomacul tau si pentru deseale tale slabiciuni" - [I Timotei 5, 23](#)). Si oare nu ne invata Apostolul: "Nu va imbatati cu vin, in care este desfranarea, ci umpleti-va de Duhul" ([Efeseni 5, 18](#)). Aceasta este betia cea buna. Umple mintea pana sus cu Duhul, ca pe un pahar, ca diavolul sa nu mai poata turna nimic in el! Paharul nostru de buna betie sa fie potirul cel duhovnicesc, potirul neintinat al sangelui Celui Inviat, care nu imbata, nici nu moleseste, ci ne intareste intru cumpatare. De aceasta betie sa ne imbatam, iar de la cealalta sa ne abtinem, ca sa nu pangarim acest mare praznic, al pamantului si al cerului deopotriva. Caci bucurie mare este astazi si pe pamant, si in cer. Daca, atunci cand se intoarce un singur pacatos, este bucurie pe pamant si in cer ([Luca 15, 7](#)), cu cat mai mare bucurie va fi in cer cand intreaga lume este smulsa din mainile diavolului? Acum salta de bucurie ingerii, acum se veselesc arhanghelii, acum heruvimii si serafimii praznuiesc impreuna cu noi Invierea cea de a treia zi.

Foarte mult am dorit sa mananc Pastele acesta cu voi", a zis Domnul ([Luca 22, 15](#)). Iar daca a dorit sa praznuiasca Pastele impreuna cu noi, atunci negresit ca a dorit sa praznuiasca si Invierea. Asadar, cand ingerii si arhanghelii se bucura, iar Stapanul tuturor puterilor ceresti praznuieste El Insusi impreuna cu noi, ce pricina de intristare mai ramane?

Sa praznuim sarbatoarea aceasta atat de mare si de luminata, a Invierii Domnului, nu numai cu prisos de bucurie, ci si cu prisos de evlavie. Caci Domnul a inviat, si a inviat si lumea dimpreuna cu El, si legaturile mortii s-au rupt prin Inviere. Adam a pacatuit si a murit. Dar Hristos n-a pacatuit si a murit. O, lucru nou si minunat: acela a pacatuit si a murit, Acesta n-a pacatuit si a murit! Pentru ce? Pentru ca acela ce-a pacatuit si a murit sa poata sa scape de legaturile mortii prin Cel Care n-a pacatuit, dar a murit. Asa se petrece si in afacerile banesti: cineva, de multe ori, ramane dator si, pentru ca nu are cu ce sa plateasca, este tinut in lanturi. Altul nu e datornic nimanui, dar, pentru ca poate sa plateasca, plateste si il slobozeste pe cel vinovat. Astfel s-a intamplat si cu Adam: era dator si stapanit de diavol, dar nu putea sa plateasca. Hristos nu era dator, nici nu era stapanit de diavol, dar putea sa plateasca datorita. Si iata ca, venind, a platit cu moartea Sa pentru acela care era stapanit de diavol, ca pe acela sa-l slobozeasca.

Ai vazut ispravile Invierii? Ai vazut iubirea de oameni a Stapanului? Ai vazut maretia purtarii Lui de grija? Sa nu fim asadar nerecunoscatori fata de un astfel de binefacator, nici sa nu ne lenevim sub cuvant ca a trecut postul, ci acum, mai mult chiar decat inainte, sa avem mare grija de suflet, ca nu cumva, ingrasandu-ne trupul, sa ramana sufletul mai neputincios, sau nu cumva, ingrijindu-ne de rob, sa neglijam stapanul! Caci care este folosul daca, sub pretextul sarbatorii, mananci peste trebuinta si depasesti in toate masura? Acest lucru si trupul il pangaresti, si puterea sufletului o micsoreaza. Sa pazim deci masura si trebuinta, implinind cu sufletul si cu trupul cele convenite, ca nu cumva sa varsam deodata toate cele adunate prin post. Va opresc eu oare de la a va desfata de hrana si de odihna? Nicidecum. Va indemn in sa ca, implinindu-va cele de trebuinta, sa nu depasiti masura in desfatari, incat sanatatea sufletelor voastre sa nu cunoasca vatamare.

In adevar, unul care depaseste hotarele trebuintei, nici de placere nu se bucura, cad pateste boli si alte neazuri. Eu inasa nu ma indoiesc ca veti da urmare acestor indemnuri, pentru ca stiu ascultarea voastra.

SCRIERI FILOCALICE

Akedia, nestatornicie, dezordine

^ Dar ce sa zicem despre dracul care face sufletul nesimtit? Caci ma tem a si scrie despre el. Cand navaleste acela, iese sufletul din starea sa fireasca si leapada cuviinta si frica Domnului, iar pacatul nu-l mai socoteste pacat, faradelegea n-o mai socoteste faradelege si la osanda si la munca vesnica se gandeste ca la niste vorbe goale. De cutremurul purtator de foc el rade. Pe Dumnezeu, e drept, il marturiseste, inasa poruncile Lui nu le cinsteste. De-i bati in piept cand se misca spre pacat, nu simte: de-i vorbesti din Scripturi, e cu totul impietrit si nu asculta. Ii amintesti de ocaro oamenilor si nu o ia in seama. De oameni nu mai are rusine, ca porcul care a inchis ochii si a spart gardul. Pe dracul acesta il aduc gandurile invecchite ale slavei desarte. "Si daca nu s-ar scurta zilele acelea, nimeni nu s-ar mai mantui". De fapt dracul acesta este dintre cei ce ataca rar pe frati. Iar pricina este invederata. Caci nenorocirile altora, bolile celor dosaditi, inchisorile celor nefericiti si moartea naprasnica a unora, pun pe fuga acest drac, intrucat sufletul e strapuns putin cate putin si e trezit la mila, fiind dezlegat de impietrirea venita de la demon. Desigur noi nu le avem pe acestea aproape de noi, data fiind si raritatea celor cuprinsi de neputinte printre noi. De aceea Domnul alungand acest drac, porunceste in Evanghelii sa mergem la cei bolnavi si sa cercetam pe cei din inchisori, zicand: "Bolnav am fost si n-ati venit la Mine". In orice caz sa se stie: daca cineva dintre monahi, fiind atacat de dracul acesta, n-a primit gand de curvie, sau nu si-a parasit chilia din nepasare, unul ca acesta a primit din cer rabdarea si neprihanirea si fericit este pentru o nepatimire ca aceasta. Iar cati s-au fagaduit sa cinsteasca pe Dumnezeu locuind laolalta cu lumea sa se pazeasca de acest drac. Caci a zice sau a scrie mai multe despre el, ma rusinez si de oameni. (Evagrie Ponticul)

^ Cand sufletul nostru incepe sa nu mai poftasca lucrurile frumoase ale pamantului, se furiseaza de cele mai multe ori in el un gand de trandavie, care nu-i ingaduie sa stea cu placere nici in slujba cuvantului si nu-i lasa nici dorinta hotarata dupa bunurile viitoare; ba ii infatiseaza si viata aceasta trecatoare ca neavand nici un rost si fiind cu totul incapabila de vreo fapta vrednica de-a fi numita virtute; si insasi cunostinta o dispretuieste, ca pe una ce a fost data si altor multi oameni, sau ca pe una ce nu ne fagaduieste nimic desavarsit. De aceasta patima molesitoare si aducatoare de toropeala vom scapa de ne vom tine cu tarie cugetul nostru intre hotare foarte inguste, cautand numai la pomenirea lui Dumnezeu. Caci numai intorcandu-se astfel mintea la caldura ei, va putea sa se izbaveasca fara durere de acea imprastiere nesocotita. (Diadoh al Foticeii)

Cei care doresc sa publice materiale in Buletinul Informativ al Parohiei pot depune materialele la Parintele Cristian Rusenescu. Va rugam inasa ca acestea sa fie in concordanta cu specificul acestei reviste prin care incercam o minima catehizare a credinciosilor din Parohie. Materialele depuse nu se restituie iar publicarea lor se face cu acordul echipei de redactie. De asemenea sunt binevenite orice fel de sugestii privind continutul Buletinului Informativ, in acord cu politica editoriala.